

Weiſte punnase-többest.

Minnewal aastal 1869 oidi punnane-többi weiſte seas wägga laialt liikumas ja se tulli sest, et aasta enne sedda wägga kuw olli. Üks aſi aitas nüüd ühte ja teine teist, mis mõnned ärrakotiusid; agga kui libba-soolwet puddeli seest loma kurko kallati, siis sai loom terweks. Berreurma robbud kedetud ja lusſika täis salpeetrid siſe sullama pandud ja sedda jahtunud wet puddelist loma kurko kallatud, on mitto parremaks sitnud. Ka peab hea ollema, kui lomale adrit lastakse, üks korter werd kaela sonest.

Mõnned ütewad, et se haigus robbust peab sündima; agga misſuggune robbi se on, sedda ei tea jälle kegi. Minna arwan ja ollen tähele pannud, et se talwistest kuwast põbbust tulleb. Kui loom sügäise äkkiste kuwa põhho peäle saab ja mitte wahhel rohto ehk muud pehmet sööki, siis jääb kuw söök saddakortse siſe finni ja lähhäb seäl põllema, et need ähhadad lappakad mustaks löwad, siis tõuſwad lomale mitmesugused haigused. On loom jubba paar nädal kuwa põhho peäl olnud, siis peab temmale nattikenne ülge-raſwa siſe andma, mis temma

seedmist pehmeks teeb, ja nenda paar korda talwe sees, siis ei tulle lomale mitte fergeſte wiggodusi, mis agga ilma raswata fergeſte ja mitmed modi tulleb, ja surm on iggal pool kaſmal. Sest kui saddakordne põllema läinud, ei woi loom ennam seeda ja tunneb wallo kõhho sees ja se wallo lööb temma libba ja werre siſe, mis mõnne aea pärast, kui haigus ja — surm wälja tulleb.

Sest aſjast on jubba selle ramato: „Põllomehhe ait“ sees enne rägitud Nr. 1 al: „Mitme többe hakkatus.“

Ei surma waſto tea ma
Nüüd mitte rohto nimmeta:
Suur abbi tulleb Selle käest,
Kes keif on lonud wägga hääst,
Ja hoiab, kaitseb wiljad, puud
Ja annab terwed libhad, luud,
Ni loom, kui innimenne ka,
Ei ella Temma abbita.

Wannade innimeste kosja asjad.

Aastal 1763, Jõulo-ku 12. päwal, surri Karinoküllas Bennemaal üks naesterahwas, nimega Margareta Kreffowna, kes 108 aastat